

شیطان پرستان قائل به خدایی از جنس شیطان نیستند، بلکه گرایش‌های خودپرستانه دارند

شیطان پرستان در واقع قائل به خدایی از جنس شیطان نیستند و از قوانین اخلاقی نیز تبعیت نمی‌کنند، بلکه معتقدند هر شخصی خدای خودش است؛ یعنی گرایش‌های خودپرستانه دارند و خود را در مرکز جهان می‌بینند.

شیطان پرستان در واقع قائل به خدایی از جنس شیطان نیستند و از قوانین اخلاقی نیز تبعیت نمی‌کنند، بلکه معتقدند هر شخصی خدای خودش است؛ یعنی گرایش‌های خودپرستانه دارند و خود را در مرکز جهان می‌بینند. شیطان‌گرایان دوران ما را دوران غلبه شر بر خیر و آن را نشانه غلبه شیطان بر خدا می‌پندارند.

سعید طاوسی مسرور، دانش‌پژوه رشته تاریخ اسلام و مربی بنیاد دایرةالمعارف اسلامی، در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، در مورد فرقه ضاله شیطان پرستی گفت: شیطان پرستی و یا به تعبیر دقیقتر شیطانگرایی یک حرکت شبه مکتبی است که پایه‌گذاری آن به «؛آنتوان لاوی» مؤسس کلیسای شیطان در سال 1966 در شیکاگو نسبت داده می‌شود.

طاوسی با بیان این‌که شیطان پرستی بر مبنای فلسفه آنتوان لاوی در کتاب «؛انجیل شیطان» تشکیل شده است، خاطرنشان کرد: لاوی که خود را «؛اسقف اعظم کلیسای شیطان» و پاپ سیاه می‌خواند، تحت تأثیر نوشته‌های نیچه، چارلز داروین، مارک تواین و بسیاری دیگر بوده است.

مربی بنیاد دایرةالمعارف اسلامی با تأکید بر این‌که شیطان در نظر لاوی موجودی مثبت است، عنوان کرد: این در حالی است که لاوی تعالیم خداجویانه کلیساها را مورد تمسخر قرار داده و به مسائل جهان مادی نیز اعتنایی ندارد.

وی با بیان این‌که یک شیطان پرست، خود را خدای خود می‌داند، تصریح کرد: موضوعی که امروزه درباره شیطان پرستی قدیمی وجود دارد و در برخی کتاب‌ها دیده می‌شود، به این مطلب برمی‌گردد که اصولاً شیطان را کلیسا به وجود آورد تا تمام بدی‌ها و پلیدی‌ها را به آن نسبت دهد تا به نوعی خدمتی به بشریت کرده باشد و گناهان را از خود دور کند.

طاوسی با اشاره به این‌که شیطان‌گرایان در واقع قائل به خدایی از جنس شیطان نیستند، توضیح داد: این جنبه اعتقادی آنان به طور مکرر به اشتباه نادیده گرفته می‌شود و عموماً آنها را افرادی می‌شناسند که شیطان را به عنوان خدا پرستش می‌کنند.

این محقق و تاریخ‌پژوه افزود: شیطان پرستان از قوانین الهی یا قوانین طبیعی و اخلاقی تبعیت نمی‌کنند، بلکه بسیاری از شیطان پرستان معاصر از باورها و گرایش‌های ادیان گذشته اجتناب می‌کنند و بیشتر گرایش‌های خودپرستانه دارند، به گونه‌ای که خود را در مرکز هستی و قوانین طبیعی می‌بینند.

طاوسی با اشاره به اعتقاد شیطان پرستان که محور و مرکز عالم را انسان می‌دانند، عنوان کرد: بزرگ‌ترین آرزو و شرط رستگاری شیطان پرستان برتری و ترفیع ایشان نسبت به دیگران است. شیطان پرستان فلسفی عموماً خدایی برای پرستش قائل نیستند و به زندگی غیرمادی بعد از مرگ نیز عقیده‌ای ندارد. اما زندگی شیطان پرستان عاری از اعتقاد به ماوراء نیز نیست. در نظر شیطان پرستان، هر شخصی خدای خودش است.

مربی بنیاد دایرةالمعارف اسلامی با بیان این‌که عدم پیروی از رسوم و عقاید دیگران، از اصول شیطان پرستی است، اظهار کرد: کلیسای شیطان براین عقیده است که رفتارهای عاطفی مانند طمع و شهوت و نفرت، گزینه‌های طبیعی هستند و سرکوب کردن این احساسات کاری کاملاً نادرست است.

وی با اشاره به سخن لاوی که می‌گوید «؛جهنمی که در آن گناهکاران کباب می‌شوند وجود ندارد، خدای با عظمت و باشکوهی وجود ندارد، حالا و اینجا روز خوشی ماست»، خاطرنشان کرد: شیطان پرستان اجازه انجام تمام گناهان را به خود می‌دهند. لاوی می‌گوید «؛شیطان تمام آن چیزهایی که گناه شناخته می‌شود را ارائه می‌دهد، چون که تمام آنها به یک لذت و خوشنودی فیزیکی، روانی یا احساسی منجر می‌شوند».

این محقق و تاریخ‌پژوه ادامه داد: امروزه اعمال شنیعی چون استفاده و نوشیدن خون، غسل تعمید با خون و استفاده از اجساد مردار حیوانات جزئی از شعائر شیطان پرستان به شمار می‌رود. به بیان دقیق‌تر، زنا با محارم، تجاوز و سوء استفاده جنسی از کودکان در انظار عمومی، عریان شدن در میان جمع همراه با رقص آتش، همراهی با موسیقی دهشتناک و مدرن و استفاده از نمادهایی که گاهی

صهیونیستی است، بخش دیگری از شعائر شیطان پرستان است.

طاوسی با تأکید بر این که در آیین شیطان پرستی ناپاکی جایگزین پاکی می شود، گفت: استفاده از مشروبات الکلی، مواد مخدر و موادی که در زندگی مورد توجه نیستند و اکثراً ناپاک به شمار می روند، در شیطان پرستی مباح است. در این آیین هیچ گونه، حریم و یا خط قرمزی وجود ندارد. مسئولیت پذیری انسان نادیده گرفته می شود، همه چیز در زمان حال وجود دارد.

مری بنیاد دایرةالمعارف اسلامی افزود: مردان زن پرست، دختران تن پرست، چشمان هرزه بین و گام های هرزه پو که شیطان را منشأ قدرت معرفی می کنند و کامیابی و موفقیت در زندگی را در روزگار غلبه شیطان در گرو دست دادن با او و سپردن روح خود به شیطان اعلام می کنند، شیطان پرستانند. شیطان گرایان می گویند ما در دوران غلبه شر بر خیر زندگی می کنیم و این نشانه غلبه شیطان بر خداست، پس نیروی غالب نیروی شیطان است و در صورت همراهی با او می توان به نیروی لازم برای رسیدن به اهداف و آرزوها دست یافت.

وی با بیان این که شیطان پرستی بهترین ملجأ و پناه برای انسان های افسار گسیخته است، عنوان کرد: این افراد به آرامش درونی و آسایش بیرونی دست نیافته اند و به دنبال ملجأ و جایگاهی برای جبران افسارگسیختگی خود هستند. در شیطان پرستی نیز همه چیز مجاز است. در این آیین سیاه، هر نوع لباس و پوشاک و هر نوع خوراکی مجاز است و هر نوع رفتار و ادبیاتی بدون محدودیت و بدون هیچ ساختار مشخصی آزاد است.

طاوسی ادامه داد: انسان افسارگسیخته ای که از محدودیت فراری است و مسئولیت اعمال خود را به هیچ عنوان نمی پذیرد، بهترین ملجأ و پناهش شیطان پرستی است. شیطانی که از عالم تاریکی و عمق بدی و زشتی، ندا می دهد که «آزادی مطلق و هر آنچه که می خواهید نزد من است، به سوی من بیایید بدون هیچ محدودیتی».

این محقق و تاریخ پژوه با اشاره به مدگرایی که سطحی ترین زاویه برخورد ما با شیطان پرستی است، خاطرنشان کرد: اولین فصل متمایز شیطان پرستان، نوع لباس، پوشاک و ادبیات است. استفاده از نمادهایی که در آن عدد 666 به کار رفته، صلیب شکسته معکوس، مثلثی که در درون آن عکس یک بز وحشی در داخل یک دایره قرار گرفته و ستاره شش پر که نماد اصلی صهیونیست است، از دیگر نمادهای این فرقه محسوب می شود.

مری بنیاد دایرةالمعارف اسلامی افزود: استفاده فراوان و شدید از رنگ قرمز و سیاه در آرایش ها، آرایش موی سر به شکلی که هیچ گونه نظمی در آن نباشد به رنگ های سیاه، قرمز و نارنجی، کوتاه کردن موهای سر به شکل های عجیب و به نحوی خاص، نزدیک شدن به نمادهای فاشیستی و هیتلری در فضای جدید امروزی، پوشیدن لباس های کاملاً غیر متعارفی که هم بدن را نشان می دهد و هم نشان نمی دهد، بخشی از اقدامات شیطان پرستان در مدگرایی است.